

ОПИТУВАННЯ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ ТА ГРОМАДЯН ТРЕТІХ КРАЇН, ЯКІ ЇДУТЬ В УКРАЇНУ: ТЕНДЕНЦІЇ, ЩО СПОСТЕРІГАЮТЬСЯ У 2022

Дані зібрано з 16 квітня по 18 листопада 2022 року

З 24 лютого 2022 року українці та громадяни третіх країн (ГТК) були вимушені виїхати з України до сусідніх країн через війну в Україні. За даними Головного інспекторату прикордонної поліції Республіки Молдова, станом на 20 листопада, загалом 698 131 біженців з України та громадян третіх країн було зареєстровано на пунктах пропуску (ПП) під час в'їзду до Республіки Молдова з України. Водночас повідомлялось про рух осіб, які повертались в Україну. Згідно з тим же джерелом, 370 918 громадян України та іноземних громадян, які в'їхали в Республіку Молдова, з усіх пунктів контролю на кордоні з 24 лютого 2022 року, повернулися в Україну (джерело: Генеральний інспекторат прикордонної поліції Молдови).

З квітня 2022 року Міжнародна організація з міграції (МОМ) провела опитування дорослих (18 років і старше), які повертались в Україну, з залученням партнера CBS Axa Research. Опитування під час перетину кордону є частиною діяльності МОМ у рамках Матриці відстеження переміщень (Displacement Tracking Matrix, DTM), яка спрямована на моніторинг моделей переміщення, потоків і намірів переміщення, вивчення регіонів походження осіб та найбільш нагальних потреб біженців з України та ГТК, які перемістилися з України до сусідніх країн та інших європейських країн після 24 лютого 2022 року та повертаються в Україну.

У цьому звіті представлено аналіз еволюції соціально-демографічних профілів респондентів, характеристик переміщень, регіонів походження, гуманітарних потреб і намірів протягом охопленого періоду з 16 квітня до 18 листопада. Протягом цього періоду було опитано 6 173 особи, більшість з яких були громадянами України (95%), три відсотки були ГТК і два відсотки були громадянами Молдови. Дані збиралися на трьох основних ПП з Республіки Молдова в Україну: на ПП Отачі (45%), на ПП Паланка та транзитному центрі (50%), на ПП Тудора (4%). Особи, які перетинали кордон у напрямку України, не обов'язково були репатріантами, і вибірка не є репрезентативною для всіх осіб, які перетинають кордон в Україну, тому результати слід розглядати лише як орієнтовні. Дивіться останню сторінку для детального опису методології.

КЛЮЧОВІ ВИСНОВКИ

- Всього 6 173 респондентів
- Серед подорожуючих групою 76% подорожували з дітьми, 28% – з людьми похилого віку, а 13% – з особами з важким станом здоров'я.
- Частка жінок-респондентів, які подорожували поодиночі, зросла з 48 % у квітні 2022 року до 72% у листопаді.
- Найбільша частка жінок, які подорожували поодиночі, була віком 60+ років, тоді як найбільша частка чоловіків, які подорожували поодиночі, була віком 50-59 років.
- Потреба в гуманітарній допомозі збільшилася з

СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНИЙ ПРОФІЛЬ

Загалом із 16 квітня по 18 листопада 2022 року в трьох основних пунктах пропуску на кордоні з Україною було опитано 6143 особи. Половина даних була зібрана на ПП Паланка та у транзитному центрі (50%), майже 46 відсотків було зібрано на ПП Отачі і лише 4 відсотків на ПП Тудора.

Більшість респондентів, які подорожували в Україну, були громадянами України (95%), решта – громадянами інших країн, переважно з Республіки Молдова (3%), Азербайджану (1%), потім громадяни Туреччини, Узбекистану, Російської Федерації, Вірменії, Китаю, Ізраїлю та інших країн (менше 1%).

Таблиця 1: Розподіл кількості респондентів за місяцями, місцем опитування та національністю (%)

Місяць	Опитувань	Українці (%)	Громадяни третіх країн та Громадяни Молдови (%)	ПП Отачі	ПП Паланка та транзитний центр	ПП Тудора
Квітень	602	97%	3%	288	314	
Травень	1,500	95%	5%	568	678	254
Червень	643	93%	7%	311	329	3
Липень	877	95%	5%	423	454	
Серпень	624	92%	8%	294	330	
Вересень	802	96%	4%	396	406	
Жовтень	639	97%	3%	309	330	
Листопад	456	95%	5%	205	251	
Усього	6,143	95%	5%	2,794	3,092	257

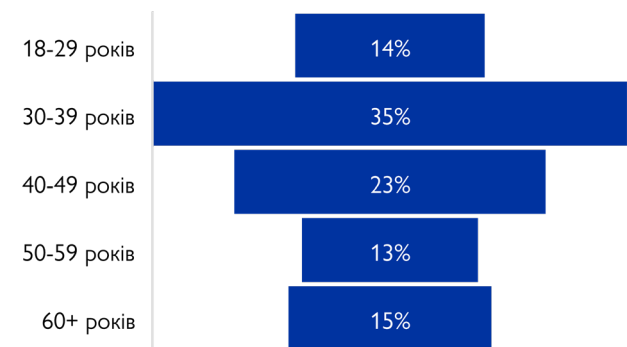
Розподіл респондентів за національністю протягом досліджуваного періоду залишався однаковим. Частка українських респондентів коливалась між 92 і 97 відсотками, а частка іноземних громадян і громадян Молдови коливалась від 3 до 8 відсотків відповідно. Усі учасники опитування вказали, що їдуть в Україну, і назвали війну в Україні як початкову головну причину переміщення з країни.

Дані з розбивкою за статтю та віком показують, що більшість респондентів становили жінки (81%), тоді як чоловіки становили 19%. Жоден респондент не ідентифікував себе як трансгендерну особу. Гендерний розподіл суттєво не змінювався протягом досліджуваного періоду

(квітень - травень - червень - липень - серпень - жовтень - листопад), загалом коливаючись приблизно від 79 до 83 відсотків для жінок та від 17 до 21 відсотка для чоловіків.

Розподіл опитаних респондентів за віковими групами показує, що третина була у віці 30-39 років. Проте, в середньому жінки-респонденти були молодшими за чоловіків.

Рисунок 3: Віковий розподіл респондентів, всього (%)

Із 1140 опитаних чоловіків 42 відсотки були старше 60 років. Більше третини жінок, або 38 відсотків, були у віці 30-39 років порівняно з 19 відсотками чоловіків цієї ж вікової групи. Віковий розподіл респондентів за досліджуваний період суттєво не змінювався. У серпні 2022 року зменшилася частка респондентів чоловічої статі похилого віку, а зростає частка респондентів чоловічої статі віком 30-39 років.

Рисунок 5: Віковий розподіл респондентів за місяцями та статтю (%)

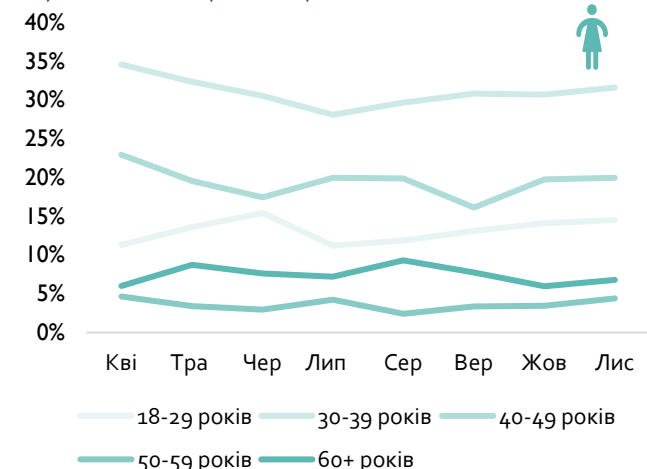

Рисунок 2: Гендерний розподіл респондентів, за місяцями, 2022 (%)

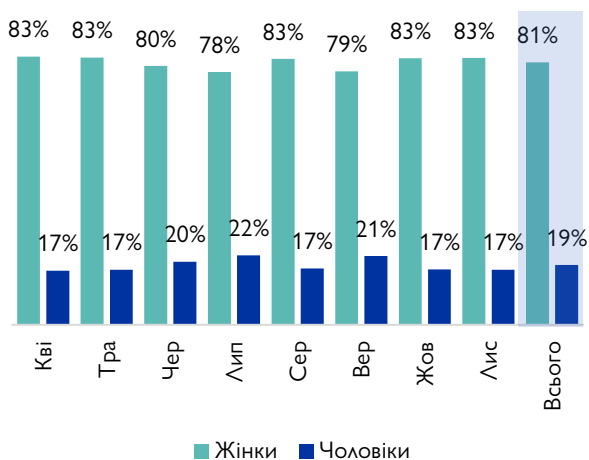
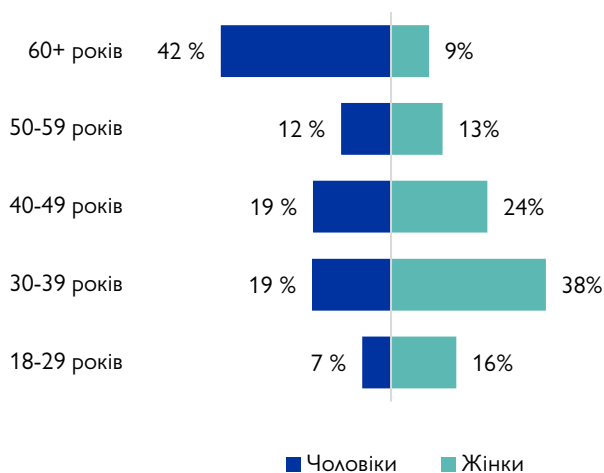
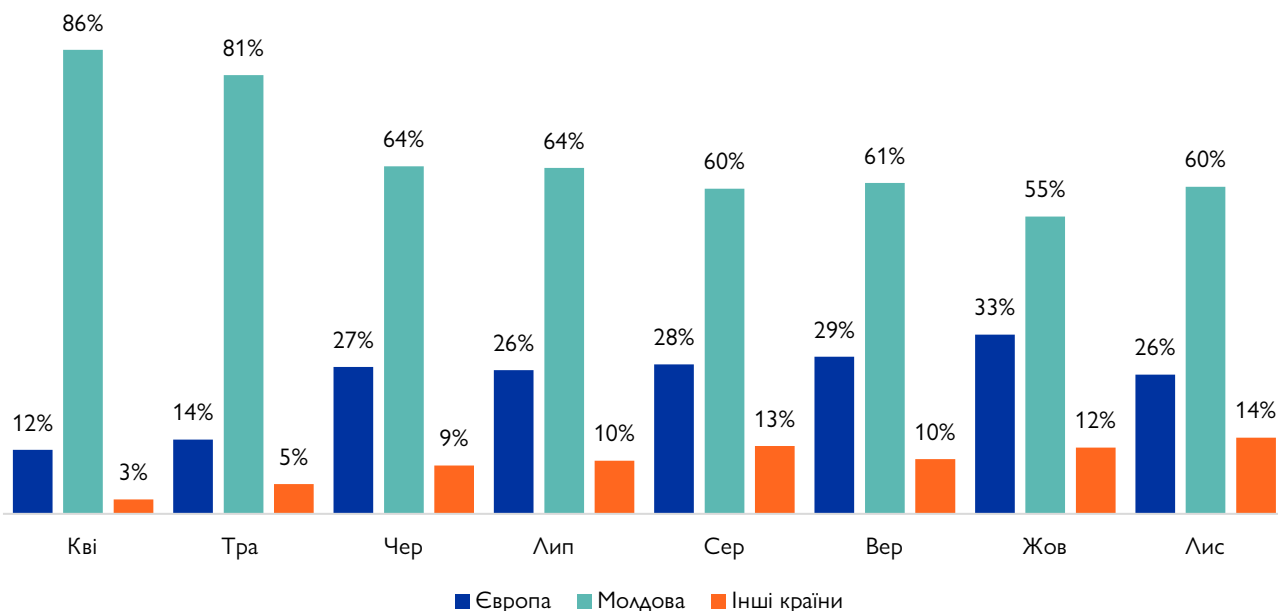

Рисунок 4: Віковий розподіл респондентів за статтю (%)

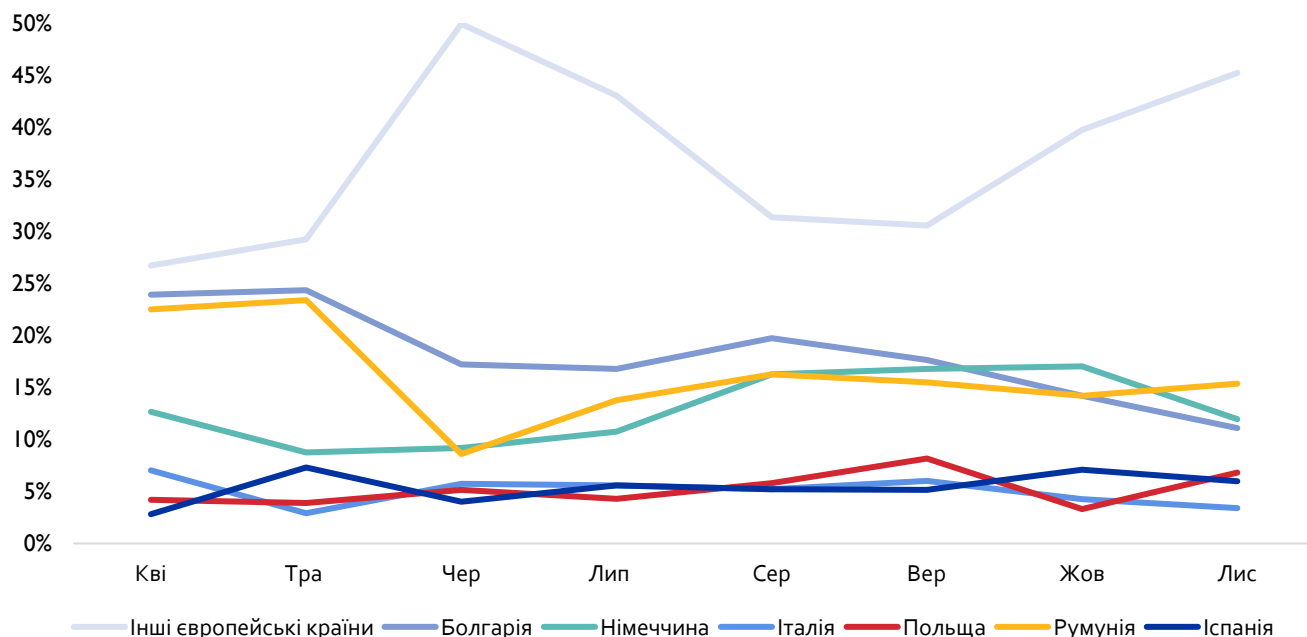
Із загальної кількості 6143 респондентів 68 відсотків залишилися в Республіці Молдова після втечі від війни в Україні, 23 відсотки залишилися в Європі, а решта 9 відсотків залишилися в інших країнах. Частка респондентів, які повідомили, що залишаються в Республіці Молдова, зменшилася за досліджуваний період з 86 відсотків у квітні до 60 відсотків у листопаді 2022 року, тоді як частка тих, хто залишився в Європі, зросла з 12 відсотків до 26 відсотків. Частка тих, хто перебував не в Європі чи Республіці Молдова, також зросла з 3 до 14 відсотків.

Рисунок 6: Основні країни перебування після від'їзду з України, за місяцями, 2022 (%)

Серед респондентів, які перебували у Європі, багато повідомили, що залишились в Болгарії (18%), Румунії (16%), Німеччині (13%), Іспанії (6%), Польщі (5%), Італії (5%) та інших країнах Європи (37%). Частка респондентів, які заявили, що залишаються в Болгарії, зменшилася протягом досліджуваного періоду з 24% до 12%, так само, як і тих, хто залишився в Румунії (зменшився з 23% до 15%). Частка респондентів, які повідомили, що залишаються в Німеччині, мала хвилеподібну тенденцію з максимумом у 17 відсотків у жовтні та мінімумом у 9 відсотків у травні 2022 року. Частка тих, хто повідомив, що залишаються в Італії, Польщі та Іспанії, варіювалася між 3 і 7 відсотками.

Рисунок 7: Основні країни перебування в Європі після від'їзду з України, по місяцях, 2022 (%)

Із загальної кількості 4147 респондентів (68%), які повідомили, що залишаються в Республіці Молдова після виїзду з України, більше половини проживали в Кишиневі (52%), у районах Придністровського регіона (7%), Окницькому районі (7%), Бельцах (5%), Дондюшанах (3%) та інших районах (26%). Міста проживання респондентів у Республіці Молдова дещо відрізнялися за період.

Частка респондентів, які проживають у Кишиневі, зменшилася за досліджуваний період (з 53% до 46%) внаслідок збільшення частки тих, хто залишився в інших районах Республіки Молдова, що свідчить про ймовірне подальше розподіл біженців по території країни. Наприклад, частка респондентів, які залишилися в Кагулі та Дрокії, за цей період зростає з 1 до 3 відсотків відповідно.

Більшість тих, хто перебував за межами Європи та Республіки Молдова, проживали в Туреччині (40%), Азербайджані (14%), Ізраїлі (13%), Єгипті (5%), Грузії (5%) та інших країнах. Частка респондентів, які повідомили, що залишаються в Туреччині та Азербайджані, має хвилюподібну тенденцію послідовного зменшення та збільшення.

Рисунок 8: Основні місця проживання в Республіці Молдова після виїзду з України, за місяцями, 2022 (%)

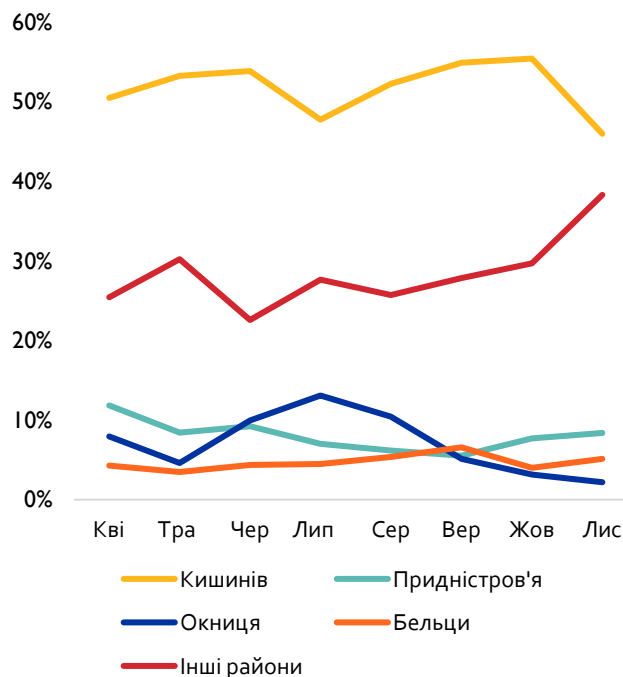
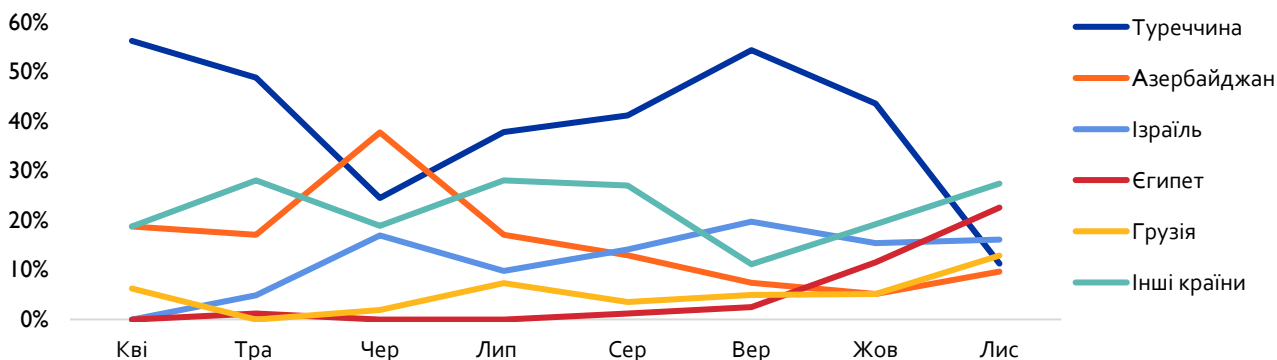

Рисунок 9: Основні країни перебування за межами Європи та Республіки Молдова після від'їзду з України, по місяцях, 2022 (%)

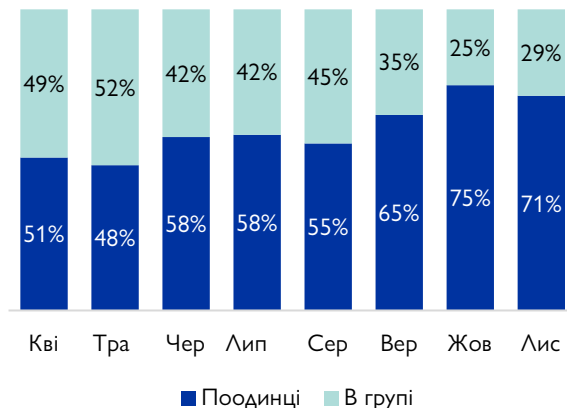

Кількість респондентів, які повідомили, що перебувають не в країнах Європи чи Республіці Молдова, n=539.

ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕРЕМІЩЕННЯ

Більшість опитаних поверталися в Україну поодинці (58%), а решта 42% подорожували в групі, у складі тієї ж або іншої групи людей, ніж ті, з якими вони покинули Україну. З початком війни стало більше людей, які повідомляють, що подорожують самостійно, що вказує на зміну способу подорожі. У квітні 2022 року 51 відсоток респондентів повідомили, що подорожували поодинці, а 40 відсотків відповідно подорожували групою. У листопаді 2022 року 71 відсоток повідомили, що подорожували поодинці, а 29 відсотків — у групі.

Рисунок 10: Розподіл респондентів за способом пересування під час повернення в Україну, за місяцями, 2022 (%)

Розподіл за статтю доводить, що зміна способу подорожі в основному зумовлена зміною характеристик подорожей жінок-респондентів. Частка респондентів-жінок, які подорожують поодинці, зростає з 48 до 72 відсотків, тоді як частка респондентів-чоловіків, які подорожують поодинці, коливалася близько 65 відсотків.

Рисунок 11: Розподіл жінок-респондентів за способом пересування під час повернення в Україну, за місяцями, 2022 (%)

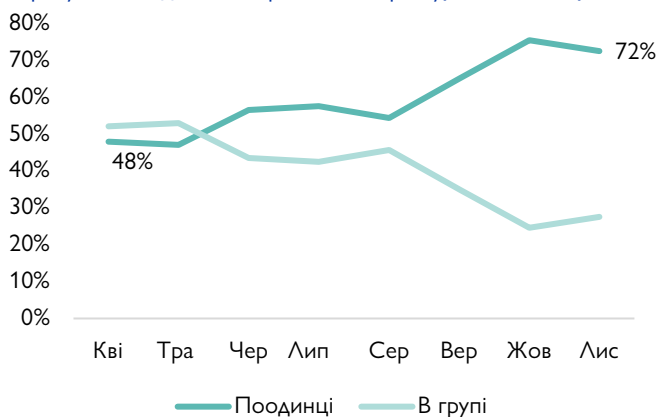
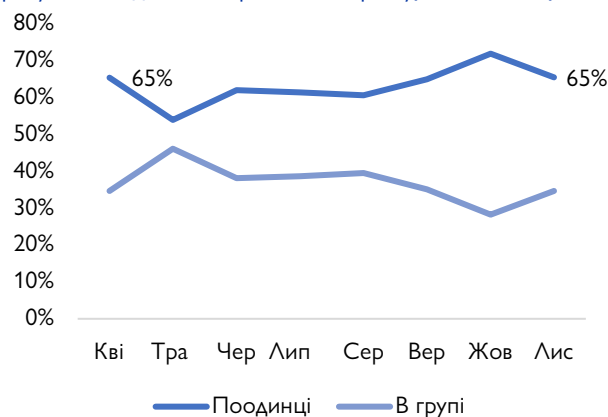

Рисунок 12: Розподіл респондентів-чоловіків за способом пересування під час повернення в Україну, за місяцями, 2022 (%)

Розподіл за віком і статтю показує, що найбільша частка жінок, які подорожували поодинці, була віком 60+ років, тоді як найбільша частка чоловіків, які подорожували поодинці, була віком 50-59 років.

Рисунок 13: Розподіл респондентів-жінок за віком і за способом подорожі (%)

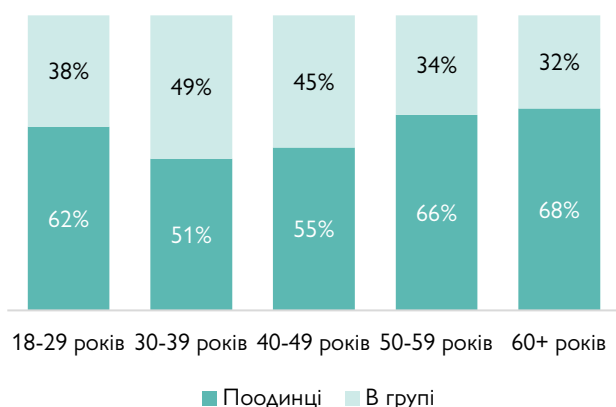
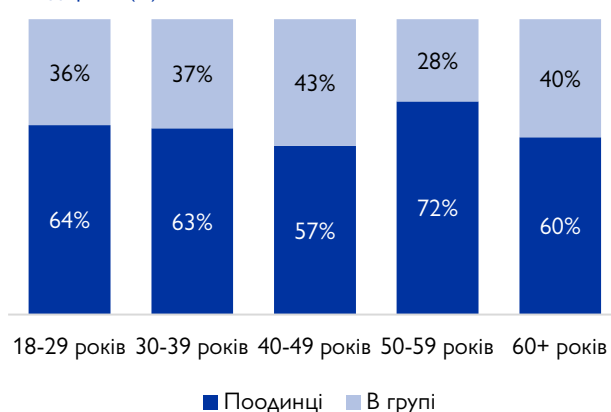

Рисунок 14: Розподіл респондентів-чоловіків за віком і подорожі (%)

Частка літніх жінок, які подорожують поодинці, була найвищою у серпні (17%) і найнижчою у квітні та листопаді 2022 року (7%).

Рисунок 15: Віковий розподіл жінок-респонденток, які подорожують самі, за місяцями, 2022 (%)

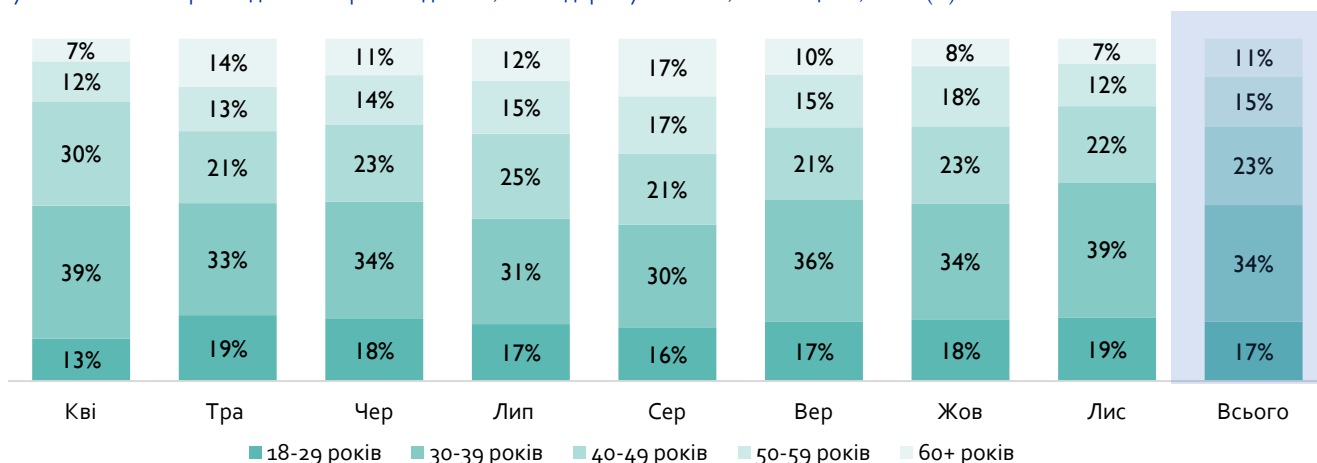
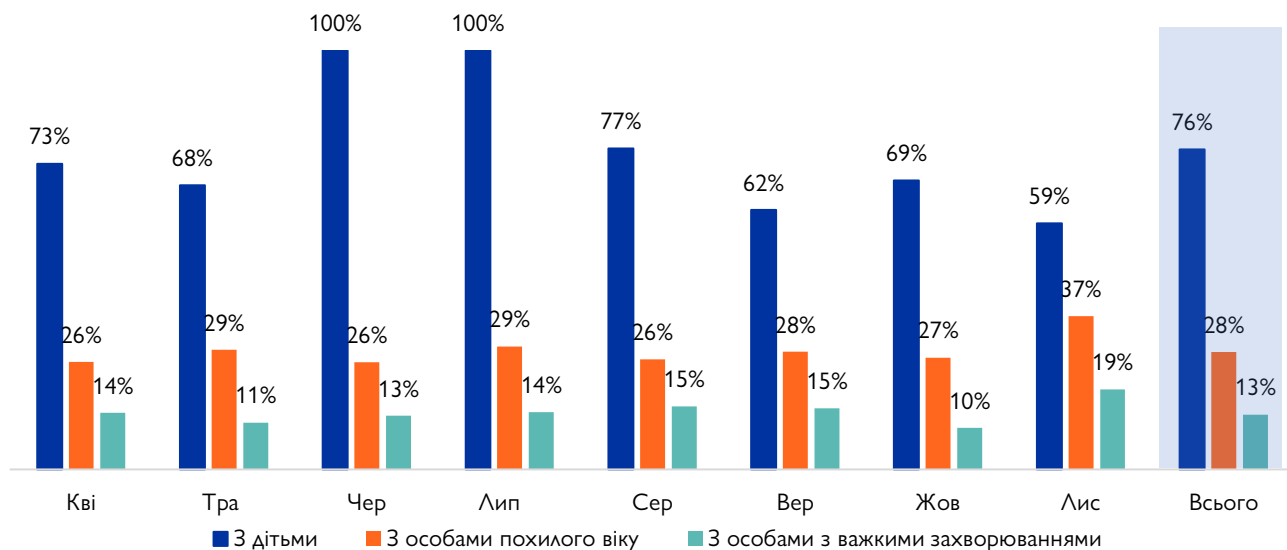

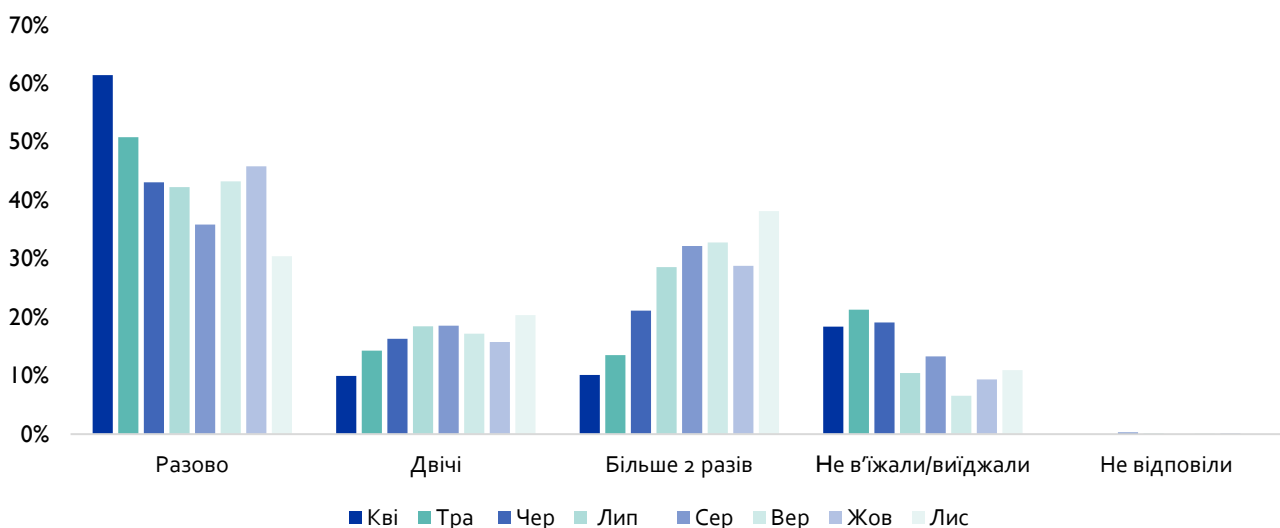
Рисунок 16: Розподіл респондентів, які подорожують групою з дітьми, особами похилого віку та особами з важкими захворюваннями у 2022 році, за місяцями, (%)

Серед тих, хто подорожував групою, 88 відсотків подорожували з найближчими родичами, 11 відсотків подорожували з родичами і 8 відсотків подорожували з друзями та сусідами (це питання допускало кілька відповідей, тому сума не дорівнює 100 відсоткам).

Серед тих, хто подорожував групою, 76% подорожували з дітьми, 28% – з людьми похилого віку, а 13% – з особою або особами з важким станом здоров'я. Частка тих, хто подорожує групою та принаймні з однією дитиною, коливається від 59 до 100 відсотків, тоді як частка тих, хто подорожував з людьми похилого віку та людьми з важкими захворюваннями, коливається від 26 до 29 відсотків і від 10 до 19 відсотків відповідно за період.

Рисунок 17: Кількість перетинів молдавсько-українського кордону за місяцями, 2022 (%)

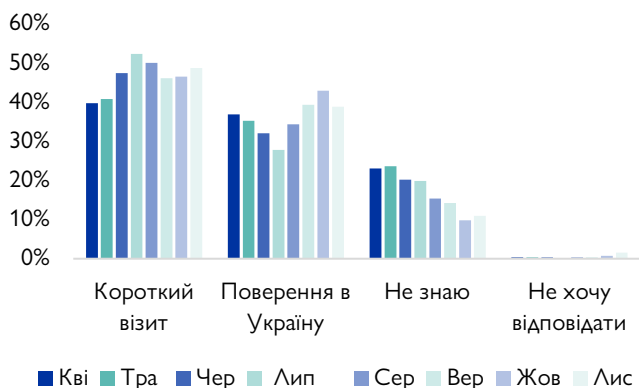
Із загальної кількості респондентів 45% перетинали кордон між Україною та Республікою Молдова лише один раз з початку війни, 16% поверталися двічі і 24% поверталися більше двох разів. Близько 15 відсотків не перетинали кордон з 24 лютого 2022 року, і лише п'ять респондентів не відповіли на це запитання.

Зменшилася за досліджуваний період частка тих, хто задекларував перетин кордону лише один раз, з 61% до 30%, відповідно зросла частка тих, хто задекларував перетин кордону більш ніж двічі, з 10 до 20%.

НАМІРИ

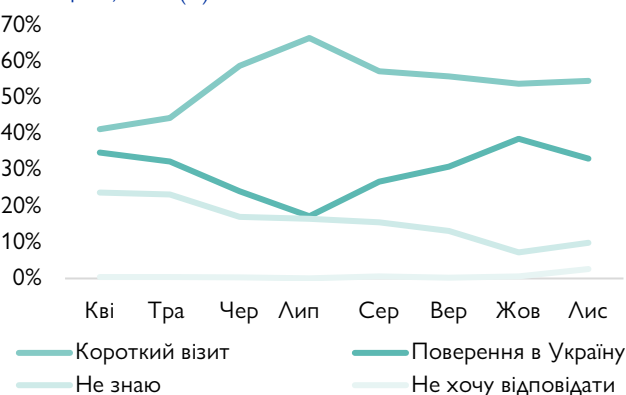
У відповідь на запитання про наміри, майже половина респондентів (46%) повідомили, що їдуть на короткий термін, 36% повідомили, що мають намір залишитися в Україні, близько 18% не були впевнені у своїх намірах і менше одного відсотка не захотіли відповідати на це питання.

Рисунок 18: Заявлена тривалість передбачуваного перебування в Україні, по місяцях, 2022 (%)

Протягом досліджуваного періоду частка респондентів, які заявляли про короткострокове перебування, мала хвилеподібну тенденцію до зростання та зниження (проходячи від 40% до 49% з максимумом 52%). Частка тих, хто мав намір залишитися в Україні, мала U-подібну тенденцію (від 37% до 39% при мінімумі 28%).

Рисунок 20: Заявлена тривалість планованого перебування в Україні – респонденти, які проживають у Республіці Молдова, за місяцями, 2022 (%)

Частка респондентів, які мали намір залишитися в Україні, коливалася в районі 30% респондентів, які проживають у Республіці Молдова та Європі. Частка респондентів, які проживали в інших країнах і мали намір залишитися в Україні, коливалася від 56 до 70 відсотків. Частка респондентів, які мали намір залишитися в Україні, зменшилася серед тих, хто проживав у Європі (з 48% до 35%), що, ймовірно, свідчить про те, що українські біженці, які переїхали до європейських країн, розглядають європейські країни для довгострокового чи постійного поселення.

Рисунок 19: Запланована тривалість перебування в Україні – респонденти, які проживають в Європі, за місяцями, 2022 (%)

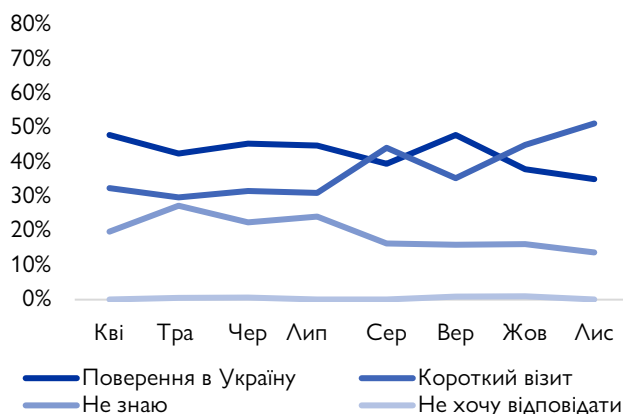
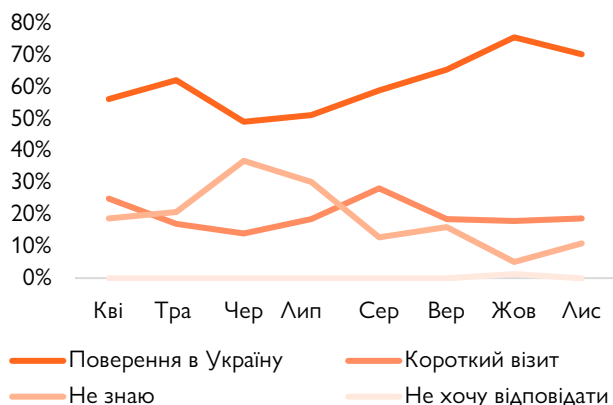

Рисунок 21: Заявлена тривалість планованого перебування в Україні – респонденти, які проживають в інших країнах, за місяцями, 2022 (%)

Серед тих, хто повідомили про свій намір залишитися в Україні, близько 48 відсотків повідомили, що вони хочуть возз'єднатися з членами сім'ї, 28 відсотків вважають, що ситуація в місці їхнього походження покращується, а інші 5 відсотків вважають, що ситуація краща в Україні. 8 відсотків заявили, що вони працюють у життєво важливих або службах критичної інфраструктури, 7 відсотків заявили, що звільнилися, щоб доставити членів сім'ї в безпеку та інші причини.

60% респондентів, які мали намір короткочасно відвідати Україну, повідомили, що хочуть зустрітися з членами сім'ї в Україні, а 46% – що їдуть за особистими речами. Іншими основними причинами, названими респондентами, були бажання допомогти іншим членам родини (11%), працювати (6%), отримати документи та паспорти (4%), звернутися до лікаря (3%), допомогти комусь іншому поїхати закордон (3%), а також доставити людей в Україну (2%).

Рисунок 22: Причини, про які повідомляють респонденти, які мають намір залишитися в Україні (% , більше ніж один можливий варіант)

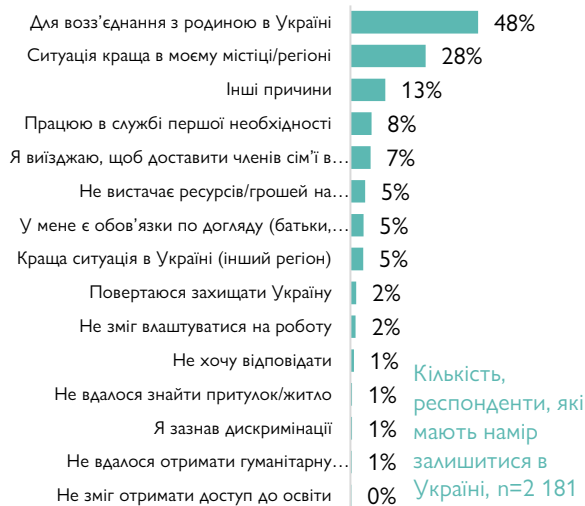

Рисунок 23: Причини, про які респонденти повідомляють, які мають намір короткочасно відвідати Україну (% , більше ніж один можливий варіант)

Частка вказаних причин серед тих, хто мав намір залишитися в Україні або здійснював короткий візит, була однаковою між раундами. Серед тих, хто мав намір залишитися в Україні, все більше число заявляли, що головною причиною повернення є возз'єднання з сім'єю, і все менше повідомили, що ситуація краща в місці їхнього походження або регіоні (зменшення з 27% до 19%). Серед тих, хто мав намір короткочасно відвідати Україну, дедалі більше число вказували, що основною причиною повернення були зустріч із родиною (від 53% до 66%) та бажання перевести особисті речі (від 43% до 58%).

Рисунок 24: Причини, про які повідомили респонденти, що мають намір залишитися в Україні, за місяцями, 2022 (% , більше ніж один можливий варіант)

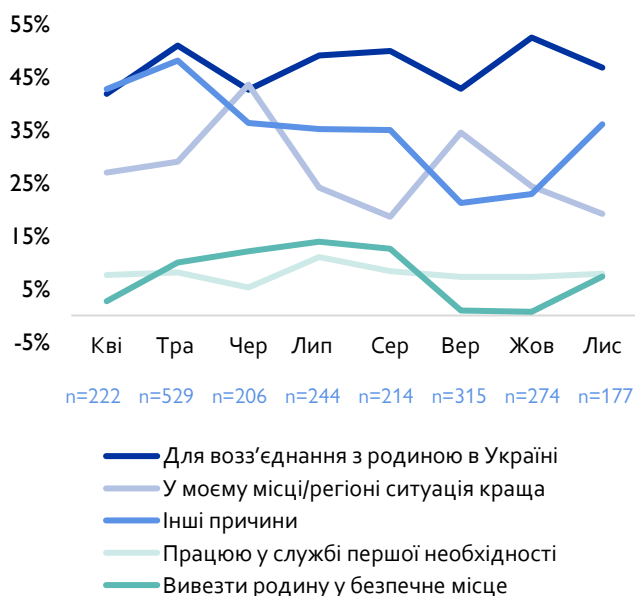
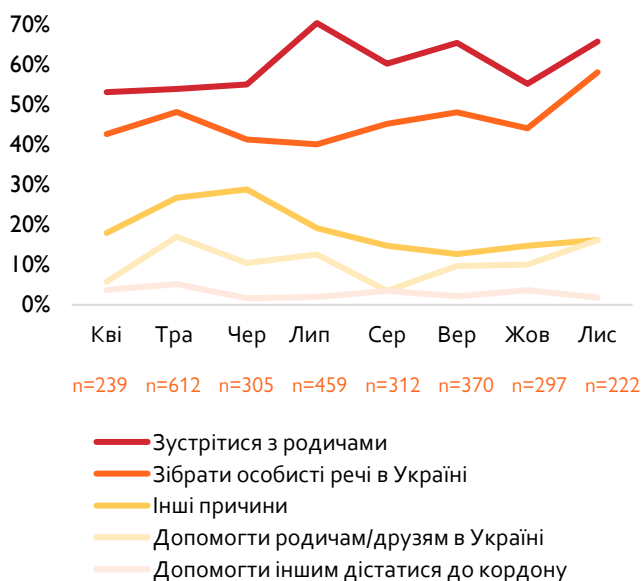
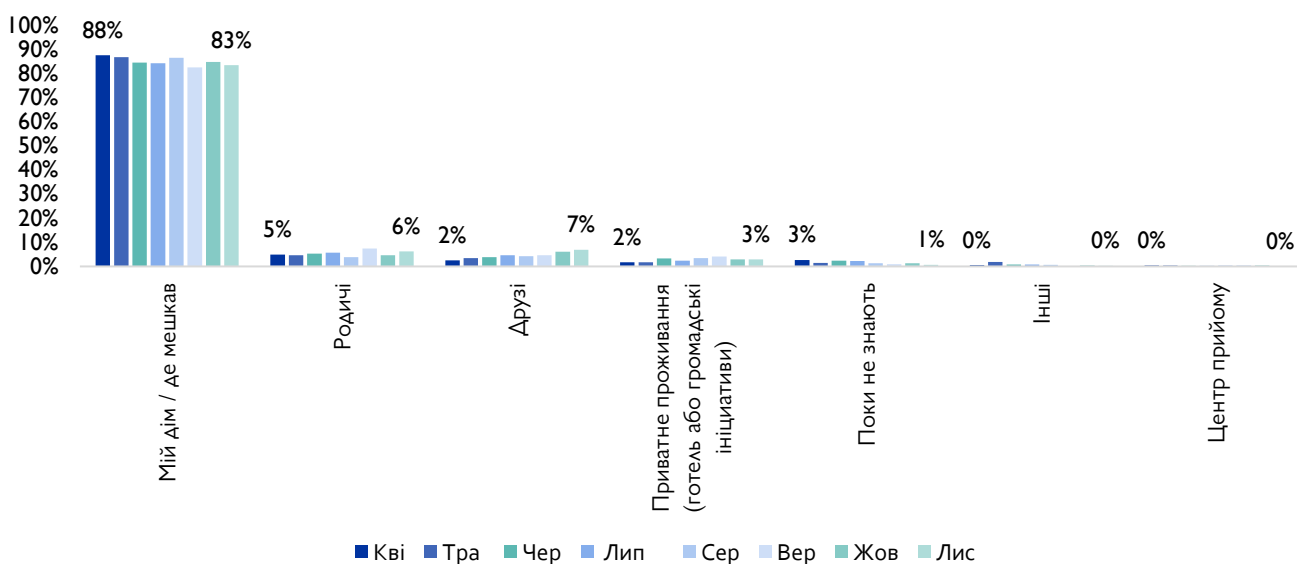

Рисунок 25: Причини, про які повідомляли респонденти, що мають намір короткостроково відвідати Україну, за місяцями, 2022 (% , більше ніж один можливий варіант)

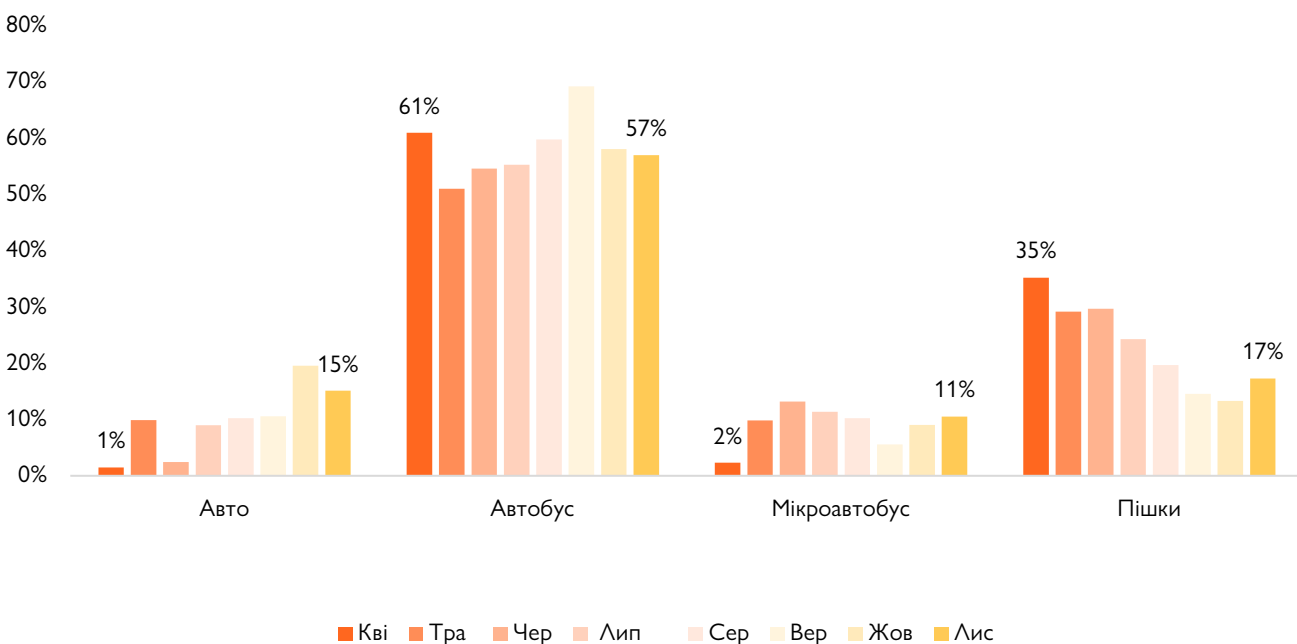
Більшість опитаних біженців з України та ГТК повідомили, що вони мають намір залишитися вдома або за своїм звичайним місцем проживання в Україні (85%), у той час як 5% планують знаходитися у родичів, а ще 4% – у друзів. Близько 3 відсотків планували зупинитися в готелях або інших приватних помешканнях. Менше 1 відсотка повідомили, що залишаються в організованих центрах прийому, а решта 2 відсотки повідомили, що не знають.

Рисунок 26: Заявлене місце перебування під час повернення в Україну, за місяцями, 2022 (%)

Частка тих, хто мав намір залишитися у себе вдома, повернувшись в Україну, дещо зменшилася за досліджуваний період (з 88% до 83%) і дещо зросла частка тих, хто заявив, що зупиниться у друзів (з 2% до 7%). Стабільною залишається частка тих, хто заявив про перебування у родичів, у приватному житлі чи організованих приймальних центрах.

Рисунок 27: Транспортні засоби, які використовували респонденти при поїздках в Україну (%)

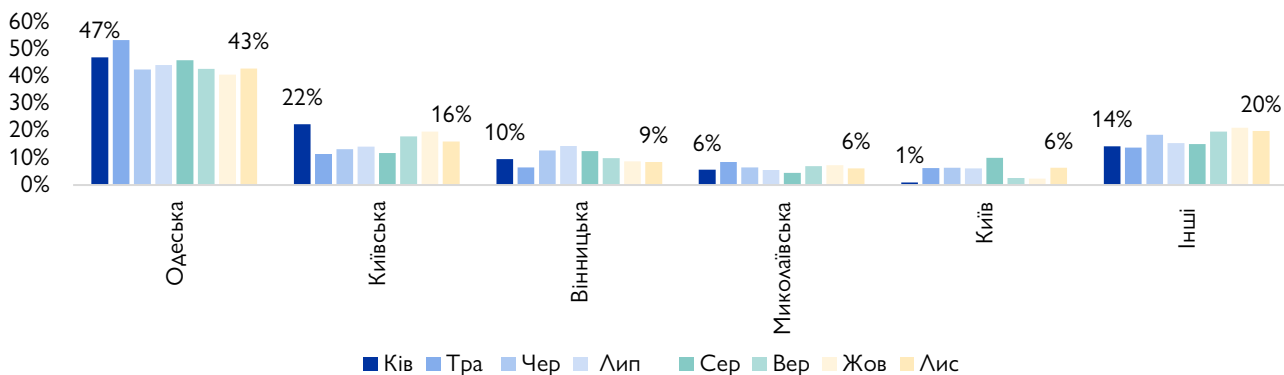
Із загальної кількості 6 143 респондентів 57 відсотків поверталися автомобілем, 24 відсотки пішки, 10 відсотків автобусом і решта 9 відсотків мікроавтобусом.

За цей період зросла частка тих, хто повертався в Україну автобусом і маршруткою (з 1% до 15% і з 2% до 11% відповідно), а частка тих, хто подорожував пішки, зменшилася (з 35% до 17%). Частка тих, хто подорожував автобусом, коливалась між 69 і 51 відсотком, але не демонструвала істотної тенденції.

РЕГІОНИ ПОХОДЖЕННЯ ТА ПРЯМУВАННЯ В УКРАЇНІ

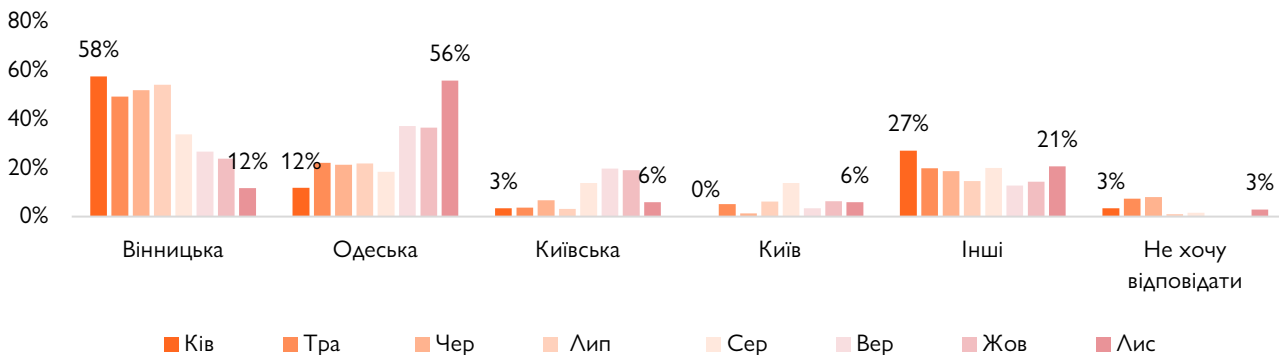
46% респондентів назвали регіоном постійного проживання перед виїздом з України Одеську область, далі йдуть Київська область (15%), Вінницька область (10%), Миколаївська область (7%), м. Київ (5%) та інші (17%). За досліджуваний період зменшилася частка респондентів, які повернулися до Одеської та Київської області (з 47% до 43% та з 22% до 16%), а частка тих, хто виїхав до міста Києва та інших областей, зросла (з 1% до 6% і від 14% до 20% відповідно). Переважна більшість респондентів (90%) повідомили, що мають намір повернутися в той самий регіон, 9% повідомили про намір поїхати в інший регіон, а 1% не знали. Розподіл респондентів за призначенням залишався приблизно однаковим. Частка тих, хто заявив про повернення в регіон постійного проживання, коливалася від 89 до 91 відсотка, тих, хто їхав до іншого регіону, коливалася від 9 до 11 відсотків, а частка тих, хто не знав, становила близько 1%.

Рисунок 28: Регіони походження/постійного проживання респондентів, перед виїздом з України, за регіонами та місяцями, 2022

Серед респондентів, які виїжджали до іншого регіону, найбільша кількість прямували до Вінницької області (42%), далі йдуть Одеська (26%), Київська (9%), місто Київ (5%) та інші регіони (18%). Частка тих, хто повертався в інший регіон і їде до Вінницької області, зменшилася за цей період з 58 до 12 відсотків, а частка тих, хто їде до Одеської області, зросла з 12 до 56 відсотків. Для інших областей розподіл залишився приблизно таким же.

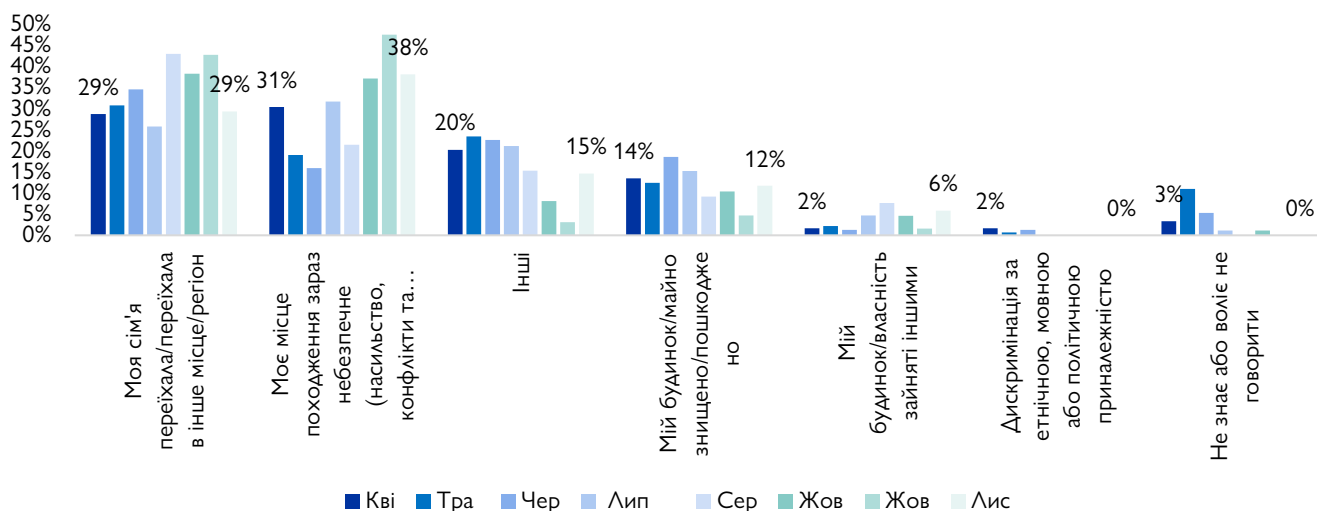
Рисунок 29: Розподіл респондентів, які їдуть в іншу область України, за регіонами та періодами (%)

Серед причин не повертатися у рідний регіон 36 відсотків респондентів назвали те, що їхня родина переїхала чи була переселена в іншу частину країни. Серед інших повідомлених причин було те, що їхнє житло зараз небезпечне (30%), їхній будинок зруйновано (13%) або, що їхня власність зайнята (4%), а деякі респонденти повідомили інші причини, наприклад, необхідність взяти документи (3%), отримати документи та паспорти (2%), взяти особисті речі (2%) тощо.

Частка тих, хто заявив про переїзд в інший регіон, відмінний від свого звичного місця походження у зв'язку з переїздом або переселенням сім'ї в інше місце, коливалася від 26 до 49%. Зросла частка тих, хто повідомив, що місце їхнього походження є небезпечним (з 31% до 38%). Тих, хто заявив про пошкодження чи знищення свого майна, дещо зменшилось (з 14% до 12%), а частка тих, хто заявив про інші причини, залишилася майже незмінною.

Рисунок 30: Причини не повертатися до місця походження, за регіонами (%), більше ніж один можливий варіант

Кількість респондентів, які не повернулися до місця походження, квітень n=59, травень n=136, червень n=75, липень n=85, серпень n=65, вересень n=86, жовтень n= 63, листопад, n=34.

ОСНОВНІ ПОТРЕБИ В ТОЧКАХ ПЕРЕТИНУ КОРДОНУ

З квітня по листопад 2022 року перші п'ять зареєстрованих потреб залишилися незмінними, але їх рейтинг дещо змінився. Респонденти найбільше потребували фінансової підтримки (12%), ліків та медичних послуг (6%), їжі (5%), працевлаштування (4%) та нефінансової допомоги (інформація/засоби гігієни) (3%). Потреба у фінансовій підтримці зростає за досліджуваний період з 10 до 17 відсотків. У листопаді 2022 року збільшився відсоток респондентів, які повідомляють про потребу в продуктах харчування (з 4% до 8%) та НПТ/засобах гігієни (з 2% до 8%), зростає потреба в послугах сфери охорони здоров'я та ліках (від 5% до 6%).

Рисунок 31: Основні потреби, повідомлені на пунктах перетину кордону (виїзд) (%), більше ніж один можливий варіант

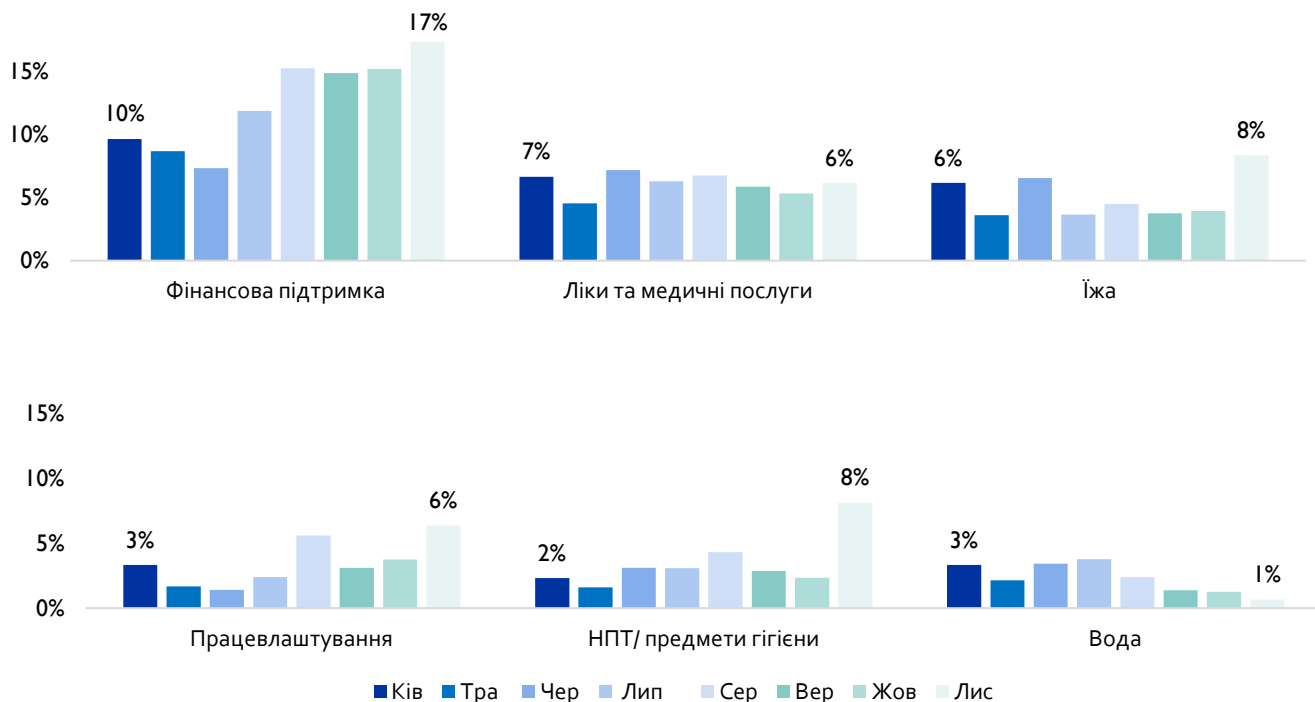
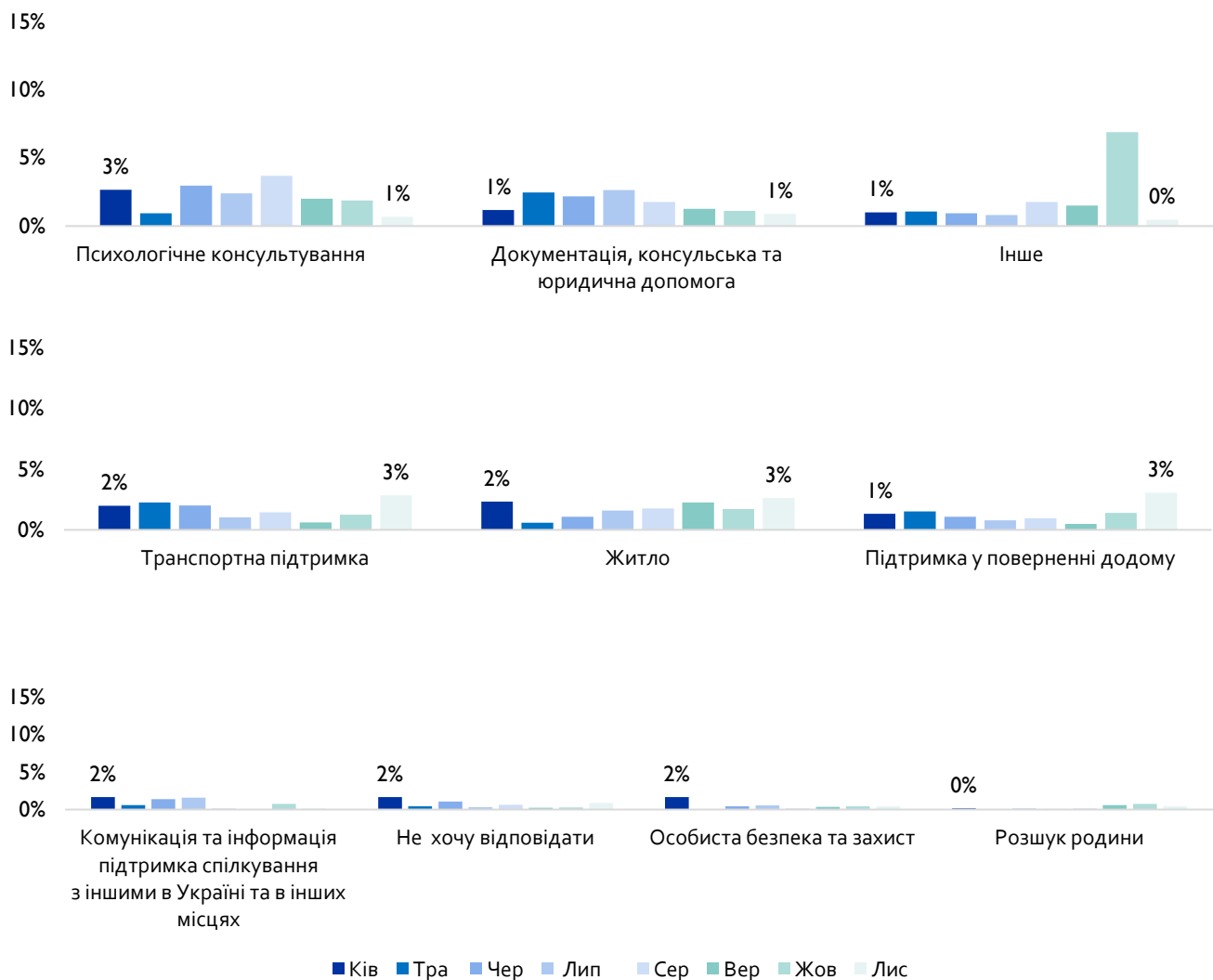

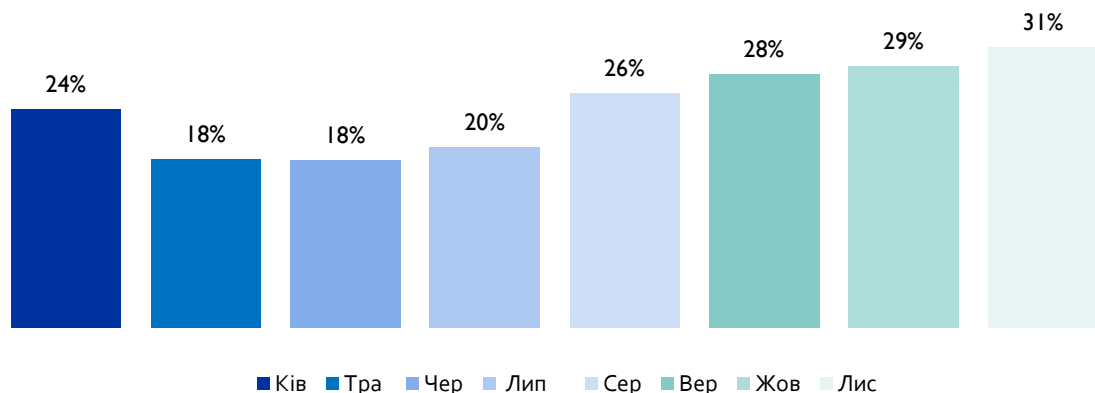
Рисунок 31: Основні потреби, повідомлені на пунктах перетину кордону (віїзд) (% , більше ніж один можливий варіант)

Кількість респондентів, квітень n=602, травень n=1500, червень n=643, липень n=877, серпень n=624, вересень n=802, жовтень n=639, листопад n=456 .

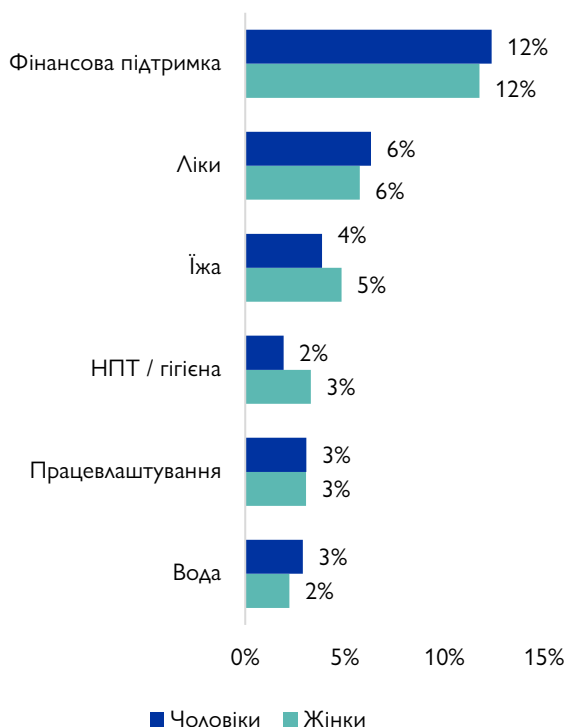
Загальний відсоток респондентів, які повідомили про будь-які потреби, зріс з 24 відсотків у квітні до 31 відсотка в листопаді 2022 року, що свідчить про зростання запиту на гуманітарну допомогу.

Рисунок 32: Відсоток респондентів, які повідомляють про будь-які потреби, за місяцями, 2022

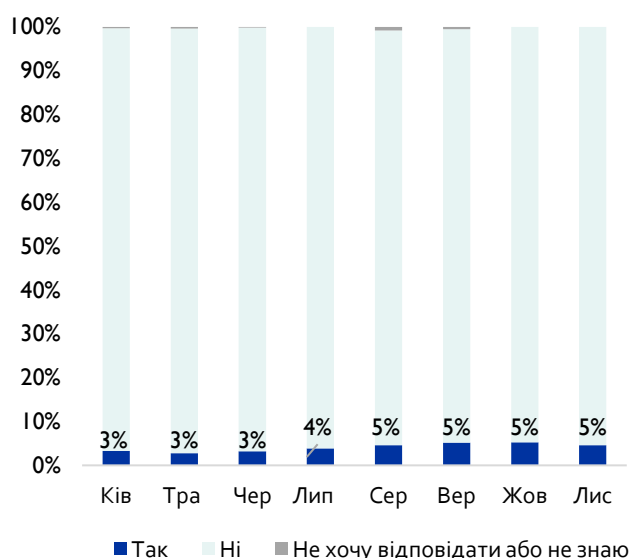
Жінки порівняно з чоловіками частіше вказували на потребу в їжі (5%) та непродуктових предметів/ предметів гігієни (3%), тоді як чоловіки частіше повідомляли про потребу у фінансовій підтримці, ліках, медичних послугах (6%) та роботі (3%).

Рисунок 33: Основні зареєстровані потреби за статтю (%)

Близько 5 відсотків усіх респондентів повідомили, що вони та/або члени їхніх сімей стикались з несправедливим або нерівним ставленням на основі національності, етнічного походження чи статі, після того як вони залишили своє звичайне місце проживання в Україні. Менше 1 відсотка не знали як відповісти або вважали за краще не відповідати на це запитання, тоді як більшість не повідомили про такий досвід. З квітня по листопад зростає частка тих, хто повідомив про несправедливе чи нерівне ставлення (з 3% до 5%).

Рисунок 34: Частка тих, хто повідомив про несправедливе або нерівне ставлення, за місяцями, 2022 (%)

МЕТОДОЛОГІЯ

Матриця відстеження переміщення (DTM) Міжнародної організації з міграції (МОМ) — це система відстеження та моніторингу переміщення та мобільності населення. Вона призначена для регулярного та систематичного збору, обробки та поширення інформації, щоб забезпечити краще розуміння переміщень і потреб переміщеного населення, які виникають як на місці, так і в дорозі.

Ці опитування є частиною діяльності МОМ у рамках DTM для моніторингу моделей переміщення, потоків і намірів переміщення, регіонів походження та найбільш нагальних потреб біженців з України та громадян третіх країн, які виїхали з України до сусідніх країн та інших європейських країн після 24 лютого 2022 року та повертаються в Україну. Опитування базується на інструментах DTM для фіксації демографічних профілів біженців будь-якої національності, які поїхали з України, а також групи, з якою вони подорожують, якщо такі є; запитання стосуються намірів щодо їх перебування та місця призначення; передбачає збір інформації щодо набору основних потреб, які респонденти назвали більш актуальними на момент інтерв'ю. Дані збираються у вибраних пунктах перетину кордону, у місцях в'їзду, виїзду та транзиту між Республікою Молдова та Україною. Особисті інтерв'ю проводилися російською, румунською та англійською мовами підготовленими партнером МОМ з впровадження CBS Аха Research, за допомогою мобільного додатку. Інтерв'ю є анонімним і проводиться методом обличчя до обличчя з респондентами за умови їх згоди на інтерв'ю після короткого вступу. У простій випадковій вибірці брали участь лише дорослі (18+), а опитані були лише ті групи населення, які поверталися в Україну з Республіки Молдова з квітня 2022 року. Дані, представлені в цьому документі, є репрезентативними для осіб, які були опитані в охоплених місцях і протягом зазначеного періоду часу.

Міжнародна організація з міграції (МОМ). Використовувані позначення та подання матеріалу в цій публікації не означають вираження будь-якої думки з боку МОМ щодо правового статусу будь-якої країни, території, міста чи області, або їх влади, або щодо їх кордонів.

МОМ дотримується принципу, що гуманна та впорядкована міграція приносить користь мігрантам і суспільству. Як міжурядова організація, МОМ співпрацює зі своїми партнерами в міжнародному співтоваристві, щоб допомогти вирішити оперативні складні питання міграції; сприяє розумінню питань міграції; заохочує соціальний та економічний розвиток через міграцію; підтримує людську гідність і добробут мігрантів.

Ця публікація стала можливою завдяки підтримці Бюро з питань народонаселення, біженців та міграції США.

Деякі права захищені. Ця робота доступна за ліцензією IGO Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 ([CC BY-NC-ND 3.0 IGO](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/)).